

DECIZIE

26 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Galina Stratulat, Iuliana Oprea

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea comercială „Plugarul” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea introductivă a Firmei didactice de producție și comerț „Maria-Unim” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de către Firma didactică de producție și comerț „Maria-Unim” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, a fost constatată insolabilitatea Firmei didactice de producție și comerț „Maria-Unim” societate cu răspundere limitată și a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de Firma didactică de producție și comerț „Maria-Unim” societate cu răspundere limitată,

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2014, FDPC „Maria-Unim” SRL a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

În motivarea cererii debitorul a invocat că conform deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 07 mai 2014 a fost admisă cererea de înregistrare a modificărilor și a fost înregistrat și consemnat în registrul de stat al persoanelor juridice administratorul Cristina Negură.

Menționează că în vederea acumulării informației ce ține de activitatea FDPC „Maria-Unim” SRL, administratorul Cristina Negură a efectuat interpelări la organele, ce dețin registre de stat sau de evidență a bunurilor.

Sustine că conform răspunsurilor parvenite în adresa administratorului de la Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, ÎS „Cadastru”, ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Serviciul Vamal și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, după debitor nu sunt înregistrate bunuri imobile, mobile sau obiecte de proprietate intelectuală, inclusiv obiecte ale dreptului de autor.

Afirmă că conform raportului financiar al debitorului pentru anul 2013, parvenit de la Direcția generală pentru statistică a mun. Chișinău, precum și în temeiul procesului-verbal din 14 martie 2014 a adunării generale extraordinare a asociaților FDPC „Maria-Unim” SRL, răspunsului parvenit de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, întreprinderea are datorii față de creditori în sumă

de 705807,77 lei, dintre care față de Cristina Negură – 50632,60 lei și Direcția administrare fiscală Rîșcani mun. Chișinău – 46,17 lei.

Prin urmare, solicită intentarea procesului de insolabilitate față de FDPC „Maria-Unim” SRL, inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea FDPC „Maria-Unim” SRL și numirea în calitate de lichidator a FDPC „Maria-Unim” SRL pe ÎI „Ciolacu Serghei”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către FDPC „Maria-Unim” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine și în vederea asigurării pricinii și pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind numită ÎI „Ciolacu Serghei” în calitate administrator provizoriu al FDPC „Maria-Unim” SRL.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015 Economice din 10 iunie 2010 a fost admisă cererea introductivă depusă de către FDPC „Maria-Unim” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, a fost constată insolabilitatea FDPC „Maria-Unim” SRL și a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de FDPC „Maria-Unim” SRL, a fost desemnat în funcție de lichidator al FDPC „Maria-Unim” SRL, Serghei Ciolacu, a fost ridicat dreptul de administrare al debitorului și a fost obligat să predea în cel mult 5 zile lucrătoare gestiunea patrimoniului către lichidator, a fost stabilit termenul-limită, pentru creditori, de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, pînă la 23 aprilie 2015, a fost stabilit termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, pînă la 27 aprilie 2014, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru 07 mai 2015, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, bir. 102, mun. Chișinău, a fost obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute la art. 35 alin. (2) și (4) din Legea insolabilității și să prezinte instanței de insolabilitate spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată, a fost propus creditorilor garantați să precizeze fără întârziere bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept și au fost menținute măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014.

La 10 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege, SC „Plugarul” SRL a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, și casarea integrală a hotărârii primei instanțe.

Recurenta SC „Plugarul” SRL, în motivarea recursului, a indicat că hotărârea primei instanțe este ilegală.

Menționează că prima instanță a intentat procesul de insolabilitate față de FDPC „Maria-Unim” SRL în lipsa unor careva creditori legali.

Menționează că pe parcursul ultimilor 9 ani, FDPC „Maria-Unim” SRL nu a avut și nu are nici o datorie față de cineva.

Susține că instanța a ignorat argumentul precum că este ilegal să intentezi procesul de insolabilitate în lipsa unor creditori concreți, cu sume concrete, care niciodată nu au înaintat nimănui nici o pretenție.

Afirmă că a încercat să explice instanței faptul că intentarea procesului de insolabilitate este ilegală și în cazul în care aceste presupuse datorii ar fi existat cu

adevărat, deoarece termenele de satisfacere a pretențiilor respective în ordinea stabilită de lege au expirat cu mulți ani în urmă, însă instanța a ignorat acest argument.

Invocă că instanța nu a găsit de cuviință să ceară administratorilor Cristina Negură și Serghei Ciolacu ca pînă la adoptarea hotărârii, să identifice măcar un creditor neidentificată, deoarece fără creditori reali și legali nu poate fi intentată procedura de insolabilitate, iar suma de 50632 lei, pe care administratorul și le-a pus ca salariu pentru organizarea acestei fărădelegi nu poate servi temei pentru intentarea procesului de insolabilitate.

Mai invocă că amenda în mărime de 60000 lei, aplicată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău pentru încălcări evident fabricate, de asemenea, nu poate servi drept temei pentru înaintarea procesului de insolabilitate, deoarece există termeni de aplicare a amenzilor și penalităților și în cazul de față, chiar dacă în perioada respectivă s-a fi comis anumite abateri la normele legale, termenul de sancționare a expirat cu mulți ani în urmă.

Menționează că administratorul Vladimir Balan împreună cu Cristica Negură, inducând în eroare Camera Înregistrării de Stat, au schimbat abuziv administratorul legal și au fabricat o datorie artificială.

Susține că numirea și eliberarea din funcție a administratorului este de competența exclusivă a fondatorilor întreprinderii, iar de competența instanței și a administratorului provizoriu ține numai înlăturarea administratorului de la administrarea întreprinderii după pornirea procesului de insolabilitate.

Judecînd recursul în limitele invocate de fondatorul SC „Plugarul” SRL pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015 din următoarele motive.

Conform art. 1 alin. (4) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cît și hotărîrile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău a adoptat hotărîrea contestată la 26 martie 2015.

Prin urmare, recursul declarat de fondatorul SC „Plugaruul” SRL la 10 aprilie 2015 este depus în termenul prevăzut la art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, la 117 decembrie 2014 SRL „Maria –Unim” s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere introductivă solicitând intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată din motivul incapacității de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către FDPC „Maria-Unim” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine și în vederea asigurării pricinii și pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind numită ÎI „Ciolacu Serghei” în calitate administrator provizoriu al FDPC „Maria-Unim” SRL.

Ulterior, în cadrul examinării pricinii administratorul provizoriu a prezentat raportul prin care a indicat că este necesară intentarea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Maria Unim”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015 Economice din 10 iunie 2010 a fost admisă cererea introductivă depusă de către FDPC „Maria-Unim” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, a fost constată insolabilitatea FDPC „Maria-Unim” SRL și a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de FDPC „Maria-Unim” SRL, a fost desemnat în funcție de lichidator al FDPC „Maria-Unim” SRL, Serghei Ciolacu, a fost ridicat dreptul de administrare al debitorului și a fost obligat să predea în cel mult 5 zile lucrătoare gestiunea patrimoniului către lichidator, a fost stabilit termenul-limită, pentru creditori, de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, pînă la 23 aprilie 2015, a fost stabilit termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, pînă la 27 aprilie 2014, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru 07 mai 2015, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, bir. 102, mun. Chișinău, a fost obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute la art. 35 alin. (2) și (4) din Legea insolabilității și să prezinte instanței de insolabilitate spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată, a fost propus creditorilor garanți să precizeze fără întârziere bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept și au fost menținute măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014.

La 10 aprilie 2015, prin intermediul Curții Supreme de Justiție fondatorul SC „Plugarul” SRL a declarat recurs împotriva hotărîrii instanței de insolabilitate, solicitînd admiterea acestuia și casarea hotărîrii contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărîrea instanței de insolabilitate este emisă cu aplicarea corectă a normelor de drept material reieșind din următoarele.

Conform art. 2 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, supraîndatorarea reprezintă situația financiară a debitorului, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Reieșind din art. 10 din Legea insolvenței, temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Conform art. 14 alin. (1) din Legea insolvenței, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10 a Legii insolvenței.

În același timp în conformitate cu art. 21 alin (6) din Legea insolvenței, dacă în cererea introductivă debitorul declară că se află în stare de insolvență și își exprimă intenția de a lichida sau de a își restructura activitatea, instanța de judecată va adopta, în cel mult 10 zile lucrătoare, cu citarea debitorului, o hotărâre de intentare a procesului de insolvență fără drept de recurs, obligându-l, după caz, să prezinte un plan al procedurii de restructurare. În acest caz, prevederile art. 23-29 nu se aplică.

Conform art. 27 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după desemnare, administratorul provizoriu întocmește și prezintă instanței de insolvență, în termenul stabilit de aceasta, care nu va putea depăși 45 de zile lucrătoare de la desemnarea sa, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, prin care să propună fie intentarea procedurii de insolvență, fie intentarea procedurii simplificate a falimentului, ori prin care să constate solvența debitorului și încetarea procesului. În funcție de circumstanțele cauzei pe motive temeinice, instanța poate prelungi termenul prevăzut cu cel mult 15 zile lucrătoare.

În corespundere cu art. 30 alin. (4) lit.b) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după judecarea cererii introductive, instanța de insolvență adoptă una din următoarele hotărâri se constată insolvența debitorului și i se intenționează procedură simplificată a falimentului.

Iar, art. 34 alin. (1) și (2) din Legea enunțată, instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intențării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive. Hotărârea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărârii se înmânează administratorului desemnat imediat.

După cum rezultă din actele cauzei și anume raportul administratorului provizoriu, întru executarea încheierii Curții de Apel Chișinău, administratorul provizoriu a notificat băncile și instituțiile de stat.

Din răspunsurile la notificări rezultă că, întreprinderea nu dispune de bunuri sau mijloace bănești.

La moment SRL „Măria Unim” este în incapacitate de plată, fapt confirmat prin imposibilitatea executării obligației pecuniare scadente, ceea ce în conformitate cu alin. (2) art. 10 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 se caracterizează ca incapacitate de plată a debitorului și constituie temei general de intentare a procesului de insolvență.

Reieșind din normele de drept material expuse și situația de fapt stabilită instanța de recurs consideră că instanța de insolvență legal a ajuns la concluzia că cererea introductivă este întemeiată, existînd temei de constatare a insolvenței debitorului și de intentare a procedurii simplificate a falimentului.

Totodată, art. 63 alin. (4) din Legea insolvenței prevede că la etapa intentării procedurii, instanța de insolvență desemnează candidatura administratorului provizoriu, administratorului insolvenței sau a lichidatorului, propusă de debitor sau de creditorul care a inițiat procedura, în cazul în care debitorul sau creditorul nu prezintă candidatura administratorului/ lichidatorului până la intentarea procedurii, instanța este în drept să numească în mod aleatoriu orice persoană din lista administratorilor și a lichidatorilor.

Astfel, reieșind din normele expuse de Legea insolvenței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de insolvență greșit a admis cererea introductivă depusă de SRL „Maria-Unim” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, a constatat insolvență debitorului și a intentat procedura simplificată a falimentului față de SRL „Maria-Unim”, desemnându-l în funcție de lichidator pe Ciolacu Serghei, dat fiind faptul că aceste argumente nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat și sunt contrare normelor legale enunțate supra.

Mai mult, conform art. 37 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârea de intentare a procedurii de insolvență poate fi atacată cu recurs de către debitor.

Reieșind din prevederile normei date, instanța de recurs reține că SC „Plugarul” SRL nu era în drept să declare recurs împotriva hotărârii de intentare a procedurii de insolvență, deoarece nu este reprezentat al debitorului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea comercială „Plugarul” societate cu răspundere limitată.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, în pricina civilă la cererea introductivă a Firmei didactice de producție și comerț „Maria-Unim” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Iuliana Oprea

Ion Druță

Ion Corolevschi